

NARIADENIE RADY (EÚ) 2015/1589**z 13. júla 2015****stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie
(kodifikované znenie)****(Text s významom pre EHP)**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie a najmä na jej článok 109,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 ⁽²⁾ bolo opakovane podstatným spôsobom zmenené ⁽³⁾. V záujme jasnosti a prehľadnosti by sa malo uvedené nariadenie kodifikovať.
- (2) Bez toho, aby boli dotknuté osobitné procesné pravidlá stanovené v nariadeniach pre určité odvetvia, toto nariadenie by sa malo uplatniť na pomoc vo všetkých odvetviach. Na účely uplatnenia článkov 93 a 107 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) Komisia má osobitnú právomoc podľa jej článku 108 rozhodovať o zlučiteľnosti štátnej pomoci s vnútorným trhom pri posudzovaní existujúcej pomoci, pri prijímaní rozhodnutí o novej alebo upravenej pomoci, a keď koná v súvislosti s nerešpektovaním jej rozhodnutí alebo požiadavky oznamovania.
- (3) V rámci modernizovaného systému pravidiel štátnej pomoci, s cieľom prispieť k vykonávaniu stratégie Európa 2020 na zabezpečenie rastu, ako aj k rozpočtovej konsolidácii, by sa mal článok 107 ZFEÚ uplatňovať účinným a jednotným spôsobom v celej Únii. V nariadení Rady (ES) č. 659/1999 bola konsolidovaná a posilnená predchádzajúca prax Komisie väčšej právnej istoty a podpory rozvoja politiky štátnej pomoci v transparentnom prostredí.
- (4) S cieľom zabezpečenia právnej istoty je vhodné definovať podmienky, podľa ktorých sa má pomoc považovať za existujúcu pomoc. Ukončenie a rozšírenie vnútorného trhu je postupným procesom, ktorý sa odráža v trvalom vývoji politiky štátnej pomoci. So zreteľom na tento vývoj sa niektoré opatrenia, ktoré nepredstavovali štátnu pomoc v momente, keď nadobudli účinnosť, mohli následne stať pomocou.
- (5) V súlade s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ akékoľvek plány poskytnúť novú pomoc sa majú oznámiť Komisii a nemali by sa uskutočniť skôr, ako ich Komisia povolí.
- (6) V súlade s článkom 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii (Zmluva o EÚ) členské štáty majú povinnosť spolupracovať s Komisiou a poskytovať jej všetky informácie potrebné na to, aby Komisia vykonávala svoje povinnosti podľa tohto nariadenia.
- (7) Lehota, v ktorej Komisia má uzavrieť predbežné preskúmanie oznámenej pomoci, sa má stanoviť na dva mesiace od prijatia kompletného oznámenia alebo od prijatia riadne odôvodneného vyhlásenia dotknutého členského štátu, že oznámenie považuje za kompletné, pretože ďalšie informácie požadované Komisiou nie sú k dispozícii, alebo sa už poskytli. Z dôvodov právnej istoty toto preskúmanie by sa malo ukončiť rozhodnutím.

⁽¹⁾ Stanovisko z 29. apríla 2015 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽³⁾ Pozri prílohu I.

- (8) Vo všetkých prípadoch, v ktorých v dôsledku predbežného preskúmania Komisia nedokáže zistiť, či pomoc je zlučiteľná s vnútorným trhom, malo by začať formálne vyšetrovacie konanie, aby sa umožnilo Komisii zozbierať všetky informácie, ktoré potrebuje na zhodnotenie zlučiteľnosti pomoci, a aby sa umožnilo zainteresovaným stranám predložiť ich pripomienky. Práva zainteresovaných strán možno najlepšie zachovať v rámci formálneho vyšetrovacieho konanie uvedeného v článku 108 ods. 2 ZFEÚ.
- (9) V záujme posudzovania zlučiteľnosti oznámenej alebo neoprávnenej štátnej pomoci s vnútorným trhom, čo patrí do výlučnej právomoci Komisie podľa článku 108 ZFEÚ, je vhodné zabezpečiť, aby mala Komisia na účely presadzovania pravidiel štátnej pomoci právomoc požadovať všetky potrebné informácie o trhu od každého členského štátu, podniku alebo združenia podnikov kedykoľvek, keď má pochybnosti o zlučiteľnosti príslušného opatrenia s pravidlami Únie a keď z tohto dôvodu začala formálne vyšetrovacie konanie. Komisia by mala túto právomoc využiť predovšetkým v prípadoch, keď sa komplexné vecné posúdenie javí ako nevyhnutné. Pri rozhodovaní o uplatnení tejto právomoci by mala Komisia náležite zohľadniť dĺžku predbežného preskúmania.
- (10) V záujme posudzovania zlučiteľnosti opatrenia pomoci po začatí formálneho vyšetrovacieho konania, najmä v prípade technicky zložitých prípadov, ktoré si vyžadujú vecné posúdenie, by mala byť Komisia schopná požiadať na základe jednoduchej žiadosti alebo rozhodnutia každý členský štát, podnik alebo združenie podnikov o všetky informácie o trhu, ktoré sú potrebné na ukončenie tohto posudzovania, a to za predpokladu, že informácie, ktoré poskytol príslušný členský štát v priebehu predbežného preskúmania, nie sú dostatočné, pričom by náležitým spôsobom zohľadnila zásadu proporcionality, a to najmä v prípade malých a stredných podnikov.
- (11) Vzhľadom na osobitný vzťah medzi príjemcami pomoci a príslušným členským štátom by Komisia mala mať právomoc požadovať informácie od príjemcu pomoci len po dohode s príslušným členským štátom. Poskytnutie informácií príjemcom dotknutého opatrenia pomoci by nemalo vytvárať právny základ na dvojstranné rokovania medzi Komisiou a dotknutým príjemcom.
- (12) Komisia by mala vybrať adresátov žiadostí o informácie na základe objektívnych kritérií vhodných pre jednotlivé prípady, pričom zároveň zabezpečí, aby v prípade, že žiadosť sa adresuje vzorke podnikov alebo združení podnikov, bola v každej kategórii zastúpená reprezentatívna vzorka respondentov. Požadované informácie by mali tvoriť najmä faktické údaje o spoločnosti a trhu a analýza fungovania trhu vychádzajúca z faktov.
- (13) Komisia by ako iniciátor konania mala zodpovedať za overenie zaslania informácií, ktoré vykonali členské štáty, podniky alebo združenia podnikov, ako aj za údajnú dôvernú sprístupňovaní informácií.
- (14) Splnenie povinnosti poskytnúť informácie na základe žiadostí adresovaných podnikom alebo združeniam podnikov by mala byť Komisia v prípade potreby schopná vynútiť prostredníctvom primeraných pokút a pravidelného penále. Pri stanovení výšky pokút a pravidelného penále Komisia by mala náležite zohľadniť zásady proporcionality a vhodnosti, a to najmä v prípade malých a stredných podnikov. V tejto súvislosti by sa mali zaručiť práva strán, od ktorých sa požaduje predloženie informácií, a to takým spôsobom, že tieto strany by mali mať možnosť vyjadriť sa k rozhodnutiu, ktorým sa ukladajú pokuty alebo pravidelné penále, a to ešte pred jeho prijatím. Súdny dvor Európskej únie by mal mať vo veci týchto pokút a pravidelného penále neobmedzenú právomoc podľa článku 261 ZFEÚ.
- (15) V rámci náležitého zohľadnenia zásad proporcionality a vhodnosti by Komisia mala mať možnosť znížiť výšku pravidelného penále alebo od neho úplne upustiť, ak adresáti žiadostí poskytnú požadované informácie, aj keď sa tak stane po uplynutí lehoty.
- (16) Ukladanie pokút a pravidelného penále sa neuplatňuje na členské štáty, keďže sú v súlade s článkom 4 ods. 3 Zmluvy o EÚ povinné lojálne spolupracovať s Komisiou a poskytovať Komisii všetky informácie, ktoré potrebuje na vykonávanie svojich povinností podľa tohto nariadenia.
- (17) Po zvážení pripomienok predložených zainteresovanými stranami by Komisia mala ukončiť svoje preskúmanie prostredníctvom konečného rozhodnutia, akonáhle sa odstránili pochybnosti. Ak sa toto preskúmanie neuzavrelo po období 18 mesiacov od začatia konania, je vhodné, aby dotknutý členský štát mal príležitosť požiadať o rozhodnutie, ktoré by mala Komisia prijať do dvoch mesiacov.

- (18) V záujme zaručenia práva príslušného členského štátu na obhajobu by sa mu mali poskytnúť kópie žiadostí o informácie zasielané iným členským štátom, podnikom alebo združeniam podnikov a mal by byť schopný predložiť svoje pripomienky k doručeným odpovediam. Rovnako by tiež mal byť informovaný o názvoch podnikov a združení podnikov, ktoré boli požiadané, pokiaľ tieto subjekty neprejavili oprávnený záujem o ochranu vlastnej identity.
- (19) Komisia by mala náležitým spôsobom zohľadniť oprávnené záujmy podnikov o ochranu obchodného tajomstva. Nemala by mať možnosť použiť dôverné informácie poskytnuté respondentmi, ktoré nemožno agregovať alebo nejakým iným spôsobom zabezpečiť ich anonymitu v rozhodnutí, pokiaľ nezískala súhlas respondentov s poskytnutím týchto informácií príslušnému členskému štátu.
- (20) Ak sa informácie, ktoré boli označené za dôverné, nepovažujú za predmet služobného tajomstva, je vhodné, aby existoval mechanizmus, na základe ktorého môže Komisia rozhodnúť, v akom rozsahu možno tieto informácie zverejniť. V rozhodnutí, ktorým sa zamietá oprávnenosť tvrdenia o dôvernom charaktere informácií, by sa mala uviesť lehota, po uplynutí ktorej budú tieto informácie zverejnené, aby respondent mal možnosť využiť dostupné prostriedky súdnej ochrany vrátane akýchkoľvek dočasných opatrení.
- (21) Aby sa zabezpečilo, že pravidlá štátnej pomoci sa používajú správne a efektívne, Komisia by mala mať príležitosť zrušiť rozhodnutie, ktoré bolo založené na nesprávnych informáciách.
- (22) Aby sa zabezpečil súlad s článkom 108 ZFEÚ a najmä s notifikačnou povinnosťou a povinnosťou zachovať existujúci stav v článku 108 ods. 3 Komisia by mala preskúmať všetky prípady neoprávnenej pomoci. V záujme transparentnosti a právnej istoty by mali byť stanovené postupy, ktoré sa majú dodržiavať v takých prípadoch. Ak členský štát nerešpektoval ustanovenie o notifikačnej povinnosti alebo povinnosť zachovať existujúci stav, Komisia by nemala byť viazaná časovými lehotami.
- (23) Komisia by mala mať možnosť z vlastnej iniciatívy preskúmať informácie o neoprávnenej pomoci, a to bez ohľadu na ich zdroj, s cieľom zabezpečiť súlad s článkom 108 ZFEÚ, a najmä s notifikačnou povinnosťou a povinnosťou zachovať existujúci stav stanovenou v článku 108 ods. 3 ZFEÚ a s cieľom posúdiť zlučiteľnosť pomoci s vnútorným trhom.
- (24) V prípadoch neoprávnenej pomoci by Komisia mala mať právo získať všetky potrebné informácie, ktoré jej umožnia prijať rozhodnutie a okamžite obnoviť podľa potreby nenarušenú súťaž. Je preto vhodné umožniť Komisii prijať dočasné opatrenia adresované dotknutým členským štátom. Dočasné opatrenia môžu mať formu príkazov na poskytnutie informácií, príkazov na pozastavenie pomoci a príkazov na vymoženie pomoci. Komisii by sa malo umožniť v prípade nesplnenia príkazu na poskytnutie informácií rozhodnúť na základe dostupných informácií a v prípade nesplnenia príkazu na pozastavenie pomoci a príkazu na vymoženie pomoci vec predložiť priamo Súdnemu dvoru v súlade s článkom 108 ods. 2 druhým pododsekom ZFEÚ.
- (25) V prípadoch neoprávnenej pomoci, ktorá nie je zlučiteľná s vnútorným trhom, by sa mala obnoviť efektívna súťaž. Na tento účel je potrebné, aby bola pomoc vrátane úrokov bez meškania vymožená. Je vhodné, aby sa vymáhanie uskutočnilo v súlade s postupmi vnútroštátneho práva. Uplatnenie týchto postupov by nemalo sťažiť obnovu efektívnej súťaže tým, že zabráni okamžitému a efektívnemu vykonaniu rozhodnutia Komisie. Aby sa dosiahol tento výsledok, členské štáty by mali prijať všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie účinnosti rozhodnutia Komisie.
- (26) Z dôvodov právnej istoty je vhodné stanoviť premlčaciu dobu na 10 rokov v súvislosti s neoprávnenou pomocou, po uplynutí ktorej nemožno nariadiť žiadne vymáhanie.
- (27) Z dôvodu právnej istoty je vhodné stanoviť premlčacie doby pre ukladanie a vymáhanie pokút a pravidelného penále.
- (28) Zneužitie pomoci môže ovplyvniť fungovanie vnútorného trhu podobným spôsobom ako neoprávnená pomoc, preto by malo byť posudzované v súlade s podobnými postupmi. Na rozdiel od neoprávnenej pomoci zneužitá pomoc je pomoc, ktorú predtým Komisia schválila. Preto by sa Komisii nemalo dovoliť uplatniť príkaz na vymoženie pomoci v súvislosti so zneužitím pomoci.

- (29) V súlade s článkom 108 ods. 1 ZFEÚ má Komisia povinnosť, v spolupráci s členskými štátmi, trvalo posudzovať všetky systémy existujúcej pomoci. V záujme transparentnosti a právnej istoty je vhodné špecifikovať rozsah spolupráce podľa uvedeného článku.
- (30) S cieľom zabezpečiť zlučiteľnosť existujúcich schém pomoci s vnútorným trhom a v súlade s článkom 108 ods. 1 ZFEÚ Komisia by mala navrhnúť vhodné opatrenia, ak existujúca schéma pomoci nie je alebo už nie je zlučiteľná s vnútorným trhom a mala by iniciovať postup uvedený v článku 108 ods. 2 ZFEÚ, ak dotknutý členský štát odmietne vykonať navrhované opatrenia.
- (31) Je vhodné stanoviť všetky možnosti, ktoré tretie strany majú na ochranu svojich záujmov v postupoch štátnej pomoci.
- (32) Sťažnosti sú podstatným zdrojom informácií pre odhaľovanie porušení pravidiel Únie o štátnej pomoci. V záujme zabezpečenia kvality sťažností predkladaných Komisii, ako aj transparentnosti a právnej istoty, je vhodné stanoviť podmienky, ktoré by mala sťažnosť spĺňať, aby umožnila Komisii disponovať informáciami o údajnej neoprávnenej pomoci a aby mohla byť podnetom na začatie predbežného preskúmania. S podaniami, ktoré nespĺňajú tieto podmienky, by sa malo nakladať ako so všeobecnými informáciami o trhu a nemali by nevyhnutne viesť k vyšetrovaniam *ex officio*.
- (33) Od sťažovateľov by sa malo vyžadovať, aby preukázali, že sú zainteresovanými stranami v zmysle článku 108 ods. 2 ZFEÚ a článku 1 písm. h) tohto nariadenia. Zároveň by sa malo od nich vyžadovať, aby predložili určité množstvo informácií, a to vo forme, ktorú by mala byť Komisia splnomocnená stanoviť vo vykonávacom ustanovení. S cieľom neodrádzať potenciálnych sťažovateľov by sa v uvedenom vykonávacom ustanovení malo zohľadniť, že požiadavky kladené na zainteresované strany pri podávaní sťažnosti by nemali byť zaťažujúce.
- (34) V záujme zabezpečenia toho, aby Komisia riešila podobné problémy jednotným spôsobom v rámci celého vnútorného trhu, je vhodné stanoviť osobitný právny základ pre začatie vyšetrovaní zameraných na jednotlivé hospodárske odvetvia a nástroje pomoci vo viacerých členských štátoch. Z dôvodu proporcionality a vzhľadom na zvýšené administratívne zaťaženie spôsobené týmito vyšetrovaniami by sa prešetrenie v konkrétnom hospodárskom odvetví malo vykonať len vtedy, ak dostupné informácie vytvárajú základ pre dôvodné podozrenie, že opatrenia štátnej pomoci v konkrétnom by mohli podstatne obmedzovať alebo narúšať hospodársku súťaž na vnútornom trhu vo viacerých členských štátoch, alebo že existujúce opatrenia pomoci v konkrétnom odvetví nie sú alebo už nie sú vo viacerých členských štátoch zlučiteľné s vnútorným trhom. Takéto prešetrenie by umožnilo Komisii zaoberať sa horizontálnymi otázkami štátnej pomoci účinným a transparentným spôsobom a získať predbežný komplexný pohľad na príslušné odvetvie.
- (35) S cieľom umožniť Komisii efektívne monitorovať súlad s rozhodnutiami Komisie a uľahčiť spoluprácu medzi Komisiou a členskými štátmi na účely trvalého posudzovania všetkých existujúcich schém pomoci v členských štátoch v súlade s článkom 108 ods. 1 ZFEÚ, je potrebné stanoviť všeobecnú notifikačnú povinnosť v súvislosti so všetkými existujúcimi schémami pomoci.
- (36) Ak má Komisia vážne pochybnosti o tom, či sa postupovalo v súlade s jej rozhodnutiami, mala by mať k dispozícii ďalšie nástroje, ktoré jej umožnia získať potrebné informácie na overenie, že s jej rozhodnutiami sa dosiahol efektívny súlad. Na tento účel sú kontroly na mieste náležitým a užitočným nástrojom najmä v prípadoch, v ktorých sa pomoc mohla zneužiť. Komisia by preto mala byť oprávnená vykonávať kontroly na mieste a mala by dostať podporu zo strany príslušných orgánov členských štátov, v ktorých sa podnik bráni takej návšteve.
- (37) Jednotné uplatňovanie pravidiel štátnej pomoci si vyžaduje stanovenie mechanizmu spolupráce medzi súdmi členských štátov a Komisiou. Takúto spoluprácu je dôležité rozvíjať so všetkými súdmi členských štátov, ktoré uplatňujú článok 107 ods. 1 a článok 108 ZFEÚ. Vnútroštátne súdy by mali mať najmä možnosť vyžiadať si od Komisie informácie alebo stanovisko k otázkam týkajúcim sa uplatňovania pravidiel štátnej pomoci. Zároveň by aj Komisia mala mať možnosť predkladať písomné alebo ústne pripomienky súdom, ktoré sú príslušné vo veci uplatňovania článku 107 ods. 1 alebo článku 108 ZFEÚ. Komisia pri poskytovaní pomoci vnútroštátnym súdom v tomto smere by mala konať v súlade so svojou povinnosťou chrániť verejný záujem.
- (38) Uvedené pripomienky a stanoviská Komisie by sa nemali dotýkať článku 267 ZFEÚ a nemali by byť právne záväzné pre vnútroštátne súdy. Mali by sa predkladať v súlade s vnútroštátnymi procesnými pravidlami a postupmi vrátane tých, ktoré zaručujú práva strán, a to pri plnom rešpektovaní nezávislosti vnútroštátnych

súdob. Pripomienky, ktoré Komisia predkladá z vlastnej iniciatívy, by sa mali obmedziť na prípady, ktoré sú dôležité pre jednotné uplatňovanie článku 107 ods. 1 alebo článku 108 ZFEÚ, najmä na prípady, ktoré sú významné pre presadzovanie alebo ďalší rozvoj judikatúry Únie v oblasti štátnej pomoci.

- (39) V záujme transparentnosti a právnej istoty je vhodné poskytovať informácie verejnosti o rozhodnutiach Komisie, pričom je súčasne vhodné zachovávanie princípu, že rozhodnutia v prípadoch štátnej pomoci sa zasielajú dotknutému členskému štátu. Je preto vhodné zverejniť všetky rozhodnutia, ktoré by mohli ovplyvniť záujmy zainteresovaných strán buď v plnej, alebo sumárnej forme, alebo sprístupniť kópie takých rozhodnutí zainteresovaným stranám, ak tieto neboli zverejnené alebo ak neboli zverejnené celé.
- (40) Pri zverejňovaní svojich rozhodnutí by mala Komisia dodržiavať pravidlá o služobnom tajomstve, vrátane ochrany všetkých dôverných informácií a osobných údajov, v súlade s článkom 339 ZFEÚ.
- (41) Komisia by mala byť v úzkej spolupráci s Poradným výborom pre štátnu pomoc schopná prijať vykonávacie ustanovenia, ktoré stanovujú podrobné pravidlá týkajúce sa postupov podľa tohto nariadenia,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia platia nasledujúce vymedzenia pojmov:

- a) „pomoc“ je akékoľvek opatrenie, ktoré spĺňa všetky kritéria stanovené v článku 107 ods. 1 ZFEÚ;
- b) „existujúca pomoc“ je:
- i) bez toho, aby boli dotknuté články 144 a 172 Aktu o prístupení Rakúska, Fínska a Švédska, bod 3 a dodatok k prílohe IV k Aktu o prístupení Českej republiky, Estónska, Cypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Poľska, Slovinska a Slovenska, bod 2 a bod 3 písm. b) a dodatok k prílohe V k Aktu o prístupení Bulharska a Rumunska a bod 2 a bod 3 písm. b) a dodatok k prílohe IV k aktu o prístupení Chorvátska, každá pomoc, ktorá existovala pred nadobudnutím platnosti ZFEÚ v príslušných členských štátoch, to znamená schémy pomoci a individuálna pomoc, ktoré boli zavedené pred nadobudnutím platnosti a sú uplatniteľné aj po nadobudnutí platnosti ZFEÚ v príslušných členských štátoch;
 - ii) schválená pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálna pomoc, ktoré boli schválené Komisiou alebo Radou;
 - iii) pomoc, ktorá sa považuje za schválenú podľa článku 4 ods. 6 nariadenia (ES) č. 659/1999 alebo článku 4 ods. 6 tohto nariadenia alebo pred nariadením (ES) č. 659/1999, avšak v súlade s týmto postupom;
 - iv) pomoc, ktorá sa považuje za existujúcu pomoc podľa článku 17 tohto nariadenia;
 - v) pomoc, ktorá sa považuje za existujúcu pomoc, pretože možno stanoviť, že v čase, keď bola zavedená, nepredstavovala pomoc a následne sa stala pomocou v dôsledku vývoja vnútorného trhu a bez toho, aby ju členský štát upravoval. Pokiaľ sa určité opatrenia stanú pomocou po liberalizácii činnosti podľa práva Únie, tieto opatrenia sa nepovažujú za existujúcu pomoc po dátume stanovenom pre liberalizáciu;
- c) „nová pomoc“ je každá pomoc, to znamená schémy pomoci a individuálnu pomoc, ktorá nie je existujúcou pomocou vrátane úprav existujúcej pomoci;

- d) „schéma pomoci“ je akýkoľvek akt, na základe ktorého možno bez ďalších vykonávacích opatrení poskytnúť individuálnu pomoc podnikom definovaným v akte všeobecným a abstraktným spôsobom a akýkoľvek akt, na základe ktorého sa môže pomoc, ktorá nie je spojená s osobitným projektom, poskytnúť jednému alebo viacerým podnikom na neurčitú dobu a/alebo v neurčitej sume;
- e) „individuálna pomoc“ je pomoc, ktorá sa neposkytuje na základe schémy pomoci, a pomoc, ktorá sa poskytuje na základe schémy pomoci, ale musí sa notifikovať;
- f) „neoprávnená pomoc“ je pomoc zavedená v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ;
- g) „zneužitie pomoci“ je pomoc použitá príjemcom v rozpore s rozhodnutím prijatým podľa článku 4 ods. 3 alebo článku 7 ods. 3 alebo 4 nariadenia (ES) č. 659/1999 alebo článku 4 ods. 3 alebo článku 9 ods. 3 alebo 4 tohto nariadenia;
- h) „zainterosovaná strana“ je akýkoľvek členský štát a akákoľvek osoba, podnik alebo združenie podnikov, ktorých záujmy by mohli byť ovplyvnené poskytnutím pomoci, najmä príjemca pomoci, konkurujúce si podniky a obchodné združenia.

KAPITOLA II

POSTUP TÝKAJÚCI SA NOTIFIKOVANEJ POMOCI

Článok 2

Notifikovanie novej pomoci

1. Ak sa v nariadeniach prijatých podľa článku 109 ZFEÚ ani v iných príslušných ustanoveniach zmluvy nestanovuje inak, dotknutý členský štát oznámi Komisii v dostatočnom časovom predstihu akékoľvek plány poskytnúť novú pomoc. Komisia bez meškania informuje dotknutý členský štát o tom, že jej bola notifikácia doručená.
2. Dotknutý členský štát poskytne v notifikácii všetky potrebné informácie s cieľom umožniť Komisii prijať rozhodnutie podľa článkov 4 a 9 (ďalej len „úplná notifikácia“).

Článok 3

Povinnosť zachovať existujúci stav

Pomoc notifikovaná podľa článku 2 ods. 1 sa nezavedie skôr, ako Komisia prijme, alebo sa má za to, že prijala rozhodnutie, ktorým sa táto pomoc schvaľuje.

Článok 4

Predbežné preskúmanie notifikácie a rozhodnutia Komisie

1. Komisia preskúma notifikáciu akonáhle jej bude doručená. Bez toho, aby bol dotknutý článok 10, Komisia prijme rozhodnutie podľa odsekov 2, 3 alebo 4 tohto článku.
2. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že notifikované opatrenie nepredstavuje pomoc, zaznamená toto zistenie formou rozhodnutia.
3. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že nevznikli žiadne pochybnosti o zlučiteľnosti notifikovaného opatrenia s vnútorným trhom, pokiaľ spadá do rámca článku 107 ods. 1 ZFEÚ, rozhodne, že opatrenie je zlučiteľné s vnútorným trhom (ďalej len „rozhodnutie o nevznesení námietok“). Rozhodnutie určí, ktorá výnimka zo ZFEÚ sa použila.
4. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že vznikli pochybnosti, čo sa týka zlučiteľnosti notifikovaného opatrenia s vnútorným trhom, rozhodne o začatí konania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ (ďalej len „rozhodnutie o začatí formálneho vyšetrovacieho konania“).

5. Rozhodnutia uvedené v odsekoch 2, 3 a 4 tohto článku sa prijímajú do dvoch mesiacov. Uvedená lehota začína v deň nasledujúci po doručení úplnej notifikácie. Notifikácia sa považuje za úplnú, ak do dvoch mesiacov od jej doručenia alebo od doručenia akýchkoľvek ďalších požadovaných informácií Komisia nepožiadala o žiadne ďalšie informácie. Lehotu možno predĺžiť so spoločným súhlasom Komisie a príslušného členského štátu. Podľa potreby Komisia môže stanoviť kratšie časové lehoty.

6. Keď Komisia nerozhodla v súlade s odsekmi 2, 3 alebo 4 v rámci lehoty stanovenej v odseku 5, pomoc sa považuje za schválenú Komisiou. Dotknutý členský štát môže vykonať predmetné opatrenia, ak pošle Komisii o tom notifikáciu a Komisia do 15 pracovných dní od doručenia tejto notifikácie nerozhodne podľa tohto článku.

Článok 5

Žiadosť o informácie adresovaná notifikujúcemu členskému štátu

1. Ak Komisia považuje informácie poskytnuté dotknutým členským štátom v súvislosti s opatrením notifikovaným podľa článku 2 za neúplné, požiadajú o všetky potrebné dodatočné informácie. Ak členský štát odpovie na takú žiadosť, Komisia informuje členský štát o doručení odpovede.
2. Ak dotknutý členský štát neposkytne požadované informácie v lehote stanovenej Komisiou, alebo poskytne neúplné informácie, Komisia zašle upomienku, ktorá poskytne primeranú dodatočnú lehotu, v ktorom sa majú informácie poskytnúť.
3. Notifikácia sa považuje za vzatú späť, ak sa požadované informácie neposkytnú v stanovenej lehote; to neplatí, ak sa pred uplynutím uvedenej lehoty buď táto lehota predĺžila so spoločným súhlasom Komisie a dotknutého členského štátu, alebo dotknutý členský štát v riadne zdôvodnenom vyhlásení informuje Komisiu, že notifikáciu považuje za úplnú, pretože požadované dodatočné informácie nie sú k dispozícii, alebo jej už boli poskytnuté. V tomto prípade lehota uvedená v článku 4 ods. 5, začne v deň po doručení vyhlásenia. Ak sa notifikácia považuje za vzatú späť, Komisia o tom informuje členský štát.

Článok 6

Formálne vyšetrovacie konanie

1. Rozhodnutie o začatí formálneho vyšetrovacieho konania zhrnie relevantné skutkové a právne otázky, zahŕňa predbežné posúdenie Komisie o povahe navrhovaného opatrenia ako pomoci a vysvetlí pochybnosti o jeho zlučiteľnosti s vnútorným trhom. Rozhodnutím sa vyzve dotknutý členský štát a iné zainteresované strany, aby predložili pripomienky v stanovenej lehote, ktorá spravidla nepresiahne jeden mesiac. V riadne odôvodnených prípadoch môže Komisia stanovenú lehotu predĺžiť.
2. Prijaté pripomienky sa predložia dotknutému členskému štátu. Ak zainteresovaná strana o to požiadajú na základe potenciálnej škody, jej identita sa nespripustí dotknutému členskému štátu. Dotknutý členský štát môže odpovedať na pripomienky predložené v stanovenej lehote, ktorá spravidla nepresiahne jeden mesiac. V riadne odôvodnených prípadoch môže Komisia stanovenú lehotu predĺžiť.

Článok 7

Žiadosť o informácie adresovaná iným zdrojom

1. Po začatí formálneho vyšetrovacieho konania uvedeného v článku 6, najmä pokiaľ ide o technicky zložité prípady, ktoré si vyžadujú vecné posúdenie, môže Komisia za predpokladu, že informácie, ktoré poskytne príslušný členský štát v priebehu predbežného preskúmania, nie sú dostatočné, požiadať iný členský štát, podnik alebo združenie podnikov o poskytnutie všetkých potrebných informácií o trhu, ktoré umožnia Komisii dokončiť jej posudzovanie predmetného opatrenia, pričom zohľadní zásadu proporcionality, a to najmä v prípade malých a stredných podnikov.

2. Komisia môže požiadať o informácie:
 - a) ak sa obmedzujú na formálne vyšetrovacie konania, ktoré Komisia identifikovala ako doteraz neúčinné, a
 - b) pokiaľ ide o príjemcov pomoci, ak príslušný členský štát súhlasí so žiadosťou.
3. Podniky alebo združenia podnikov, ktoré poskytujú informácie na základe žiadosti Komisie o informácie o trhu podľa odsekov 6 a 7, predložia svoje odpovede súčasne Komisii a príslušnému členskému štátu, pokiaľ predložené dokumenty neobsahujú informácie, ktoré majú voči tomuto členskému štátu dôverný charakter.

Komisia riadi a monitoruje zasielanie informácií medzi členskými štátmi, podnikmi alebo združeniami podnikov a overuje údajnú dôvernú zaslaných informácií.

4. Komisia žiada len informácie, ktoré má k dispozícii členský štát, podnik alebo združenie podnikov, ktorého sa žiadosť týka.
5. Členské štáty poskytnú informácie na základe jednoduchej žiadosti, a to v lehote stanovenej Komisiou, ktorá by spravidla nemala presiahnuť jeden mesiac. Ak členský štát neposkytne požadované informácie v tejto lehote alebo poskytne neúplné informácie, Komisia zašle upozornenie.
6. Komisia môže na základe jednoduchej žiadosti požiadať podnik alebo združenie podnikov o poskytnutie informácií. Pri zasielaní jednoduchej žiadosti o informácie podniku alebo združeniu podnikov uvedie Komisia právny základ a účel tejto žiadosti. Zároveň spresní, aké informácie požaduje a stanoví primeranú lehotu, v rámci ktorej musia byť tieto informácie poskytnuté. Okrem toho uvedie aj pokuty stanovené v článku 8 ods. 1 ukladané v prípade poskytnutia nesprávnych alebo zavádzajúcich informácií.
7. Komisia môže na základe rozhodnutia požiadať podnik alebo združenie podnikov o poskytnutie informácií. Ak Komisia na základe rozhodnutia požaduje poskytnutie informácií od podniku alebo združenia podnikov, uvedie právny základ, účel žiadosti, spresní, aké informácie požaduje, a stanoví primeranú lehotu, v rámci ktorej musia byť tieto informácie poskytnuté. Okrem toho uvedie aj pokuty stanovené v článku 8 ods. 1 a uvedie alebo prípadne uloží pravidelné penále stanovené v článku 8 ods. 2. Okrem toho poukáže na právo podniku alebo združenia podnikov požiadať Súdny dvor Európskej únie o preskúmanie rozhodnutia.
8. Komisia pri vydávaní žiadosti podľa odseku 1 alebo 6 tohto článku alebo pri prijatí rozhodnutia podľa odseku 7 poskytuje súbežne príslušnému členskému štátu aj kópiu tejto žiadosti. Komisia uvádza kritéria, na základe ktorých vybrala príjemcov žiadosti alebo rozhodnutia.
9. V mene príslušného podniku poskytujú požadované informácie vlastníci podnikov alebo ich zástupcovia alebo v prípade právnických osôb, spoločností, firiem alebo združení bez právnej subjektivity, osoby oprávnené zastupovať ich na základe právnych predpisov alebo ich stanov. Riadne oprávnené osoby môžu poskytovať informácie v mene svojich klientov. Títo klienti sú však plne zodpovední v prípade, že poskytnuté informácie sú nesprávne, neúplné alebo zavádzajúce.

Článok 8

Pokuty a pravidelné penále

1. Komisia, ak sa to považuje za nevyhnutné a primerané, môže rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniam podnikov pokuty, ktoré nepresahujú 1 % ich celkového obratu za predchádzajúci hospodársky rok, pokiaľ úmyselne alebo z hrubej nedbalosti:
 - a) poskytnú nesprávne alebo zavádzajúce informácie v nadväznosti na žiadosť podľa článku 7 ods. 6;
 - b) poskytnú nesprávne, neúplné alebo zavádzajúce informácie v nadväznosti na rozhodnutie prijaté podľa článku 7 ods. 7 alebo neposkytnú informácie v stanovenej lehote.

2. Komisia môže rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniam podnikov pravidelné penále, pokiaľ podnik alebo združenie podnikov nepredloží úplné a správne informácie požadované na základe rozhodnutia Komisie prijatého podľa článku 7 ods. 7.

Pravidelné penále nepresiahne 5 % priemerného denného obratu príslušného podniku alebo združenia za prechádzajúci hospodársky rok, a to za každý pracovný deň omeškania počítaný od dátumu stanoveného v rozhodnutí až do predloženia úplných a správnych informácií, ktoré požaduje Komisia.

3. Pri určovaní výšky pokuty alebo pravidelného penále sa prihliada na povahu, závažnosť a trvanie porušenia, pričom sa náležitým spôsobom zohľadňuje zásada proporcionality a vhodnosti, a to najmä v prípade malých a stredných podnikov.

4. V prípade, že podniky alebo združenia podnikov splnili záväzky, ktoré sa mali vynútiť pomocou pravidelného penále, Komisia môže znížiť konečnú výšku pravidelného penále v porovnaní so sumou podľa pôvodného rozhodnutia o uložení pravidelného penále. Komisia môže tiež upustiť od pravidelného penále.

5. Pred prijatím rozhodnutia v súlade s odsekmi 1 alebo 2 tohto článku Komisia stanoví konečnú dvojtýždňovú lehotu na získanie chýbajúcich údajov o trhu od príslušných podnikov alebo združení podnikov a taktiež im poskytne možnosť vyjadriť sa.

6. Súdny dvor Európskej únie má neobmedzenú právomoc v zmysle článku 261 ZFEÚ na preskúmanie pokút alebo pravidelného penále, ktoré uložila Komisia. Uloženú pokutu alebo pravidelné penále môže zrušiť alebo ich výšku znížiť alebo zvýšiť.

Článok 9

Rozhodnutia Komisie o ukončení formálneho vyšetrovacieho konania

1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 10, formálne vyšetrovacie konanie sa ukončí prostredníctvom rozhodnutia, ako to upravujú odseky 2 až 5 tohto článku.

2. Ak Komisia zistí, že po príslušných následných úpravách dotknutého členského štátu notifikované opatrenie nepredstavuje pomoc, zaznamená toto zistenie formou rozhodnutia.

3. Ak Komisia zistí podľa potreby, že po príslušných následných úpravách dotknutého členského štátu boli odstránené pochybnosti o zlučiteľnosti notifikovaného opatrenia s vnútorným trhom, rozhodne, že pomoc je zlučiteľná s vnútorným trhom (ďalej len „kladné rozhodnutie“). Toto rozhodnutie určí, ktorá výnimka podľa ZFEÚ sa uplatnila.

4. Komisia môže pripojiť ku kladnému rozhodnutiu podmienky, podľa ktorých sa pomoc môže považovať za zlučiteľnú s vnútorným trhom a môže stanoviť povinnosti, aby sa umožnilo monitorovanie súladu s rozhodnutím (ďalej len „podmienečné rozhodnutie“).

5. Ak Komisia zistí, že notifikovaná pomoc nie je zlučiteľná s vnútorným trhom, rozhodne, že pomoc nemožno zaviesť (ďalej len „záporné rozhodnutie“).

6. Rozhodnutia prijaté podľa odsekov 2 až 5 sa prijímú, akonáhle sa odstránili pochybnosti uvedené v článku 4 ods. 4 Komisia podľa možnosti vynaloží všetko úsilie na to, aby prijala rozhodnutie do 18 mesiacov od začatia konania. Túto lehotu možno predĺžiť spoločnou dohodou medzi Komisiou a dotknutým členským štátom.

7. Ak už uplynula lehota uvedená v odseku 6 tohto článku, a ak o to požiada dotknutý členský štát, Komisia do dvoch mesiacov rozhodne, na základe informácií, ktoré sú jej dostupné. Podľa potreby, ak poskytnuté informácie nie sú dostatočné, aby sa dosiahla zlučiteľnosť, Komisia prijme záporné rozhodnutie.

8. Pred prijatím rozhodnutia v súlade s odsekmi 2 až 5 poskytne Komisia príslušnému členskému štátu možnosť vyjadriť sa v lehote, ktorá spravidla nepresiahne jeden mesiac, k informáciám doručeným Komisii a poskytnutým príslušnému členskému štátu podľa článku 7 ods. 3.

9. V prípade, že dôverné informácie, ktoré poskytli respondenti, nemožno agregovať alebo nejakým iným spôsobom zabezpečiť ich anonymitu, Komisia ich nepoužije v rozhodnutí prijatom v súlade s odsekmi 2 až 5 tohto článku, pokiaľ nezískala súhlas respondentov so zverejnením týchto informácií príslušnému členskému štátu. Komisia môže prijať odôvodnené rozhodnutie, ktoré sa oznámi príslušnému podniku alebo združeniu podnikov, v ktorom konštatuje, že informácie, ktoré respondent poskytol a označil za dôverné, nie sú chránené, a v ktorom stanoví dátum, po ktorom budú tieto informácie zverejnené. Táto lehota nie je kratšia ako jeden mesiac.

10. Komisia náležitým spôsobom zohľadní oprávnený záujem podnikov o ochranu obchodného tajomstva a ďalších dôverných informácií. Podnik alebo združenie podnikov, ktoré poskytujú informácie podľa článku 7 a nie sú príjemcami predmetného opatrenia štátnej pomoci, môžu požiadať z dôvodu možnej ujmy, aby sa ich identita príslušnému členskému štátu nespístupnila.

Článok 10

Späťvzatie notifikácie

1. Dotknutý členský štát môže vziať späť notifikáciu v zmysle článku 2 v riadnom čase, predtým ako Komisia prijme rozhodnutie podľa článku 4 alebo článku 9.
2. Ak Komisia začala formálne vyšetrovacie konanie, Komisia toto konanie zastaví.

Článok 11

Zrušenie rozhodnutia

Komisia môže zrušiť rozhodnutie prijaté podľa článku 4 ods. 2 alebo 3, alebo článku 9 ods. 2, 3 alebo 4 potom ako poskytla dotknutému členskému štátu príležitosť predložiť jeho pripomienky, ak rozhodnutie vychádzalo z nesprávnych informácií poskytnutých počas konania, čo bol rozhodujúci faktor pre rozhodnutie. Pred zrušením rozhodnutia a prijatím nového rozhodnutia, Komisia začne formálne vyšetrovacie konanie podľa článku 4 ods. 4. Články 6, 9 a 12, článok 13 ods. 1 a články 15, 16 a 17 sa uplatnia *mutatis mutandis*.

KAPITOLA III

KONANIE TÝKAJÚCE SA NEOPRÁVNENEJ POMOCI

Článok 12

Preskúmanie, žiadosť o informácie a príkaz na poskytnutie informácie

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 24, môže Komisia z vlastnej iniciatívy preskúmať informácie týkajúce sa údajnej neoprávnenej pomoci z akéhokoľvek zdroja.

Komisia bezodkladne preskúma akúkoľvek sťažnosť, ktorú zainteresovaná strana predložila v súlade s článkom 24 ods. 2, a zabezpečí, aby bol dotknutý členský štát v plnom rozsahu a pravidelne informovaný o postupe a výsledku preskúmania.

2. V prípade potreby požiada Komisia o informácie dotknutý členský štát. Článok 2 ods. 2 a článok 5 ods. 1 a 2 sa uplatnia *mutatis mutandis*.

Po začatí formálneho vyšetrovacieho konania môže Komisia požiadať o informácie aj iný členský štát, podnik alebo združenie podnikov v súlade s článkami 7 a 8, ktoré sa uplatnia *mutatis mutandis*.

3. Ak napriek upomienke podľa článku 5 ods. 2 dotknutý členský štát neposkytne požadované informácie v lehote stanovenej Komisiou, alebo ak poskytne neúplné informácie, Komisia rozhodnutím požiada o poskytnutie informácií (ďalej len „príkaz na poskytnutie informácie“). Rozhodnutie určí, aké informácie sa požadujú a stanoví lehotu, v ktorej sa majú poskytnúť.

Článok 13

Príkaz na pozastavenie pomoci alebo na predbežné vymoženie pomoci

1. Komisia môže, potom ako poskytla dotknutému členskému štátu príležitosť predložiť jeho pripomienky, prijať rozhodnutie, ktoré od členského štátu vyžaduje pozastaviť akúkoľvek neoprávnenú pomoc, až kým Komisia neprijme rozhodnutie o zlučiteľnosti pomoci s vnútorným trhom (ďalej len „príkaz na pozastavenie pomoci“).

2. Komisia môže, potom ako poskytla dotknutému členskému štátu príležitosť predložiť jeho pripomienky, prijať rozhodnutie, ktoré od členského štátu vyžaduje predbežne vymôcť akúkoľvek neoprávnenú pomoc, až kým Komisia neprijme rozhodnutie o zlučiteľnosti pomoci s vnútorným trhom (ďalej len „príkaz na vymoženie pomoci“), ak sú splnené všetky tieto kritériá:

- a) podľa zavedeného postupu neexistujú pochybnosti o povahe dotknutého opatrenia ako pomoci;
- b) je nutné naliehavo konať;
- c) existuje vážne riziko podstatných a nenapraviteľných škôd konkurenta.

Vymáhanie sa uskutoční v súlade s konaním stanoveným v článku 16 ods. 2 a 3. Po tom, ako sa pomoc vymohla, Komisia prijme rozhodnutie v rámci lehôt vzťahujúcich sa na notifikovanú pomoc.

Komisia môže oprávniť členský štát, aby spojil refundáciu pomoci s platbou pomoci na záchranu dotknutého podniku.

Ustanovenia tohto odseku sa uplatnia len na neoprávnenú pomoc vykonávanú po nadobudnutí účinnosti nariadenia (ES) č. 659/1999.

Článok 14

Nesplnenie príkazu

Ak členský štát nesplní príkaz na pozastavenie pomoci alebo príkaz na vymoženie pomoci, Komisia je oprávnená počas preskúmania podstaty veci na základe dostupných informácií, predložiť vec priamo na Súdny dvor Európskej únie a žiadať o vyhlásenie, že nesplnenie príkazu predstavuje porušenie ZFEÚ.

Článok 15

Rozhodnutia Komisie

1. Výsledkom preskúmania možnej neoprávnenej pomoci je rozhodnutie podľa článku 4 ods. 2, 3 alebo 4. V prípade rozhodnutí na začatie formálneho vyšetrovacieho konania, konanie bude ukončené prostredníctvom rozhodnutia podľa článku 9. Ak členský štát nesplní príkaz na poskytnutie informácií, uvedené rozhodnutie sa prijme na základe dostupných informácií.

2. V prípadoch možnej neoprávnenej pomoci a bez toho, aby bol dotknutý článok 13 ods. 2, Komisia nie je viazaná lehotou stanovenou v článku 4 ods. 5 a v článku 9 ods. 6 a 7.
3. Článok 11 sa uplatní *mutatis mutandis*.

Článok 16

Vymáhanie pomoci

1. Ak sa prijímú záporné rozhodnutia v prípadoch neoprávnenej pomoci, Komisia rozhodne, že dotknutý členský štát prijme všetky potrebné opatrenia, aby vymohol pomoc od príjemcu (ďalej len „rozhodnutie o vymáhaní“). Komisia nebude vyžadovať vymáhanie pomoci, ak by to bolo v rozpore so všeobecnou zásadou práva Únie.
2. Pomoc, ktorá sa má vymôcť podľa rozhodnutia o vymáhaní, zahŕňa úrok s primeranou sadzbou stanovenou Komisiou. Úrok je splatný od dátumu, kedy neoprávnená pomoc bola k dispozícii príjemcovi, do dátumu jej vymoženia.
3. Bez toho, aby bolo dotknuté akékoľvek uznesenie Súdneho dvora Európskej únie podľa článku 278 ZFEÚ, vymáhanie sa uskutoční bez meškania a v súlade s postupmi podľa vnútroštátneho práva dotknutého členského štátu za predpokladu, že umožnia okamžité a účinné vykonanie rozhodnutia Komisie. Na tento účel a v prípade konania na vnútroštátnych súdoch dotknuté členské štáty podniknú všetky potrebné kroky, ktoré sú k dispozícii v ich príslušných právnych systémoch, vrátane predbežných opatrení, bez toho, aby bolo dotknuté právo Únie.

KAPITOLA IV

PREMLČACIE DOBY

Článok 17

Premlčacie doby pre vymáhanie pomoci

1. Na právomoc Komisie vymáhať pomoc sa vzťahuje premlčacia doba desať rokov.
2. Premlčacia doba začína plynúť dňom, keď sa neoprávnená pomoc udelila príjemcovi buď ako individuálna pomoc alebo ako pomoc podľa schémy pomoci. Akýkoľvek úkon Komisie alebo členského štátu, konajúceho na žiadosť Komisie, v súvislosti s neoprávnenou pomocou preruší premlčaciu dobu. Po každom prerušení začne premlčacia doba plynúť odznovu. Ak je rozhodnutie Komisie predmetom konania na Súdnom dvore Európskej únie premlčacia doba po dobu tohto konania neplynie.
3. Akákoľvek pomoc, v súvislosti s ktorou premlčacia doba uplynula, sa považuje za existujúcu pomoc.

Článok 18

Premlčacie doby pre ukládanie pokút a pravidelného penále

1. Na právomoc prenesenú na Komisiu na základe článku 8 sa vzťahuje premlčacia doba tri roky.
2. Premlčacia doba uvedená v odseku 1 začína plynúť dňom, keď došlo k porušeniu uvedenému v článku 8. V prípade pokračujúceho alebo opakovaného porušenia však premlčacia doba začína plynúť dňom, keď došlo k skončeniu porušenia.

3. Plynutie premlčacej doby pre ukladania pokút alebo pravidelného penále sa preruší akýmkoľvek úkonom, ktorý Komisia vykoná na účely vyšetrovania alebo konania vo veci porušenia uvedeného v článku 8, a to s účinnosťou odo dňa oznámenia tohto úkonu dotknutému podniku alebo združeniu podnikov.

4. Po každom prerušení začne premlčacia doba plynúť odznovu. Premlčacia doba však uplynie najneskôr v deň uplynutia šiestich rokov bez toho, aby Komisia uložila pokutu alebo pravidelné penále. Uvedená doba sa predĺži o dobu, počas ktorej premlčacia doba neplynie v súlade s odsekom 5 tohto článku.

5. Premlčacia doba pre ukladania pokút alebo pravidelného penále neplynie po dobu, počas ktorej je rozhodnutie Komisie predmetom konania na Súdnom dvore Európskej únie.

Článok 19

Premlčacie doby pre vymáhanie pokút a pravidelného penále

1. Na právomoc Komisie vymáhať rozhodnutia prijaté podľa článku 8 sa vzťahuje premlčacia doba päť rokov.
2. Premlčacia doba uvedená v odseku 1 začína plynúť dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia prijatého podľa článku 8.
3. Plynutie premlčacej doby uvedenej v odseku 1 tohto článku sa preruší:
 - a) oznámením rozhodnutia, ktorým sa mení pôvodná výška pokuty alebo pravidelného penále alebo ktorým sa zamietajú žiadosti o zmenu;
 - b) akýmkoľvek úkonom členského štátu, konajúceho na žiadosť Komisie, ktorého účelom je vymoženie platby pokuty alebo pravidelného penále.
4. Po každom prerušení začne premlčacia doba plynúť odznovu.
5. Premlčacia doba uvedená v odseku 1 neplynie po dobu, keď:
 - a) plynie lehota na zaplatenie poskytnutá respondentovi;
 - b) je vymáhanie platby zastavené na základe rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie.

KAPITOLA V

KONANIE TÝKAJÚCE SA ZNEUŽITIA POMOCI

Článok 20

Zneužitie pomoci

Bez toho, aby bol dotknutý článok 28, môže Komisia v prípade zneužitia pomoci začať formálne vyšetrovacie konanie podľa článku 4 ods. 4. Články 6 až 9, 11 a 12, článok 13 ods. 1 a články 14 až 17 sa uplatňujú *mutatis mutandis*.

KAPITOLA VI

POSTUP TÝKAJÚCI SA EXISTUJÚCICH SCHÉM POMOCI

Článok 21

Spolupráca podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ

1. Komisia získa od dotknutého členského štátu v spolupráci s ním všetky potrebné informácie na posúdenie schém existujúcej pomoci podľa článku 108 ods. 1 ZFEÚ.
2. Ak Komisia uvažuje, že schéma existujúcej pomoci nie je, alebo už nie je zlučiteľná s vnútorným trhom, informuje dotknutý členský štát o svojom predbežnom názore a poskytne dotknutému členskému štátu príležitosť predložiť jeho pripomienky v lehote jedného mesiaca. V riadne odôvodnených prípadoch Komisia môže túto lehotu predĺžiť.

Článok 22

Návrh vhodných opatrení

Ak Komisia na základe informácií predložených členským štátom podľa článku 21 dospeje k záveru, že existujúca schéma pomoci nie je, alebo už nie je ďalej zlučiteľná s vnútorným trhom, vydá odporúčanie navrhujúce vhodné opatrenia pre dotknutý členský štát. Odporúčanie môže navrhnúť najmä:

- a) podstatnú zmenu schémy pomoci; alebo
- b) zavedenie procesných požiadaviek; alebo
- c) zrušenie schémy pomoci.

Článok 23

Právne dôsledky návrhu vhodných opatrení

1. Ak dotknutý členský štát akceptuje navrhované opatrenia a informuje o tom Komisiu, Komisia zaznamená toto zistenie a informuje o ňom členský štát. Členský štát je na základe svojej akceptácie povinný vykonať vhodné opatrenia.
2. Ak dotknutý členský štát neakceptuje navrhované opatrenia a Komisia po zvážení argumentov dotknutého členského štátu naďalej považuje tieto opatrenia za potrebné, začne konanie podľa článku 4 ods. 4. Články 6, 9 a 11 sa uplatnia *mutatis mutandis*.

KAPITOLA VII

ZAJINTERISOVANÉ STRANY

Článok 24

Práva zainteresovaných strán

1. Každá zainteresovaná strana môže predložiť pripomienky podľa článku 6 po rozhodnutí Komisie začať formálne vyšetrovacie konanie. Každý zainteresovanej strane, ktorá predložila také pripomienky, a každému príjemcovi individuálnej pomoci sa zašle kópia rozhodnutia prijatého Komisiou podľa článku 9.
2. Každá zainteresovaná strana môže predložiť sťažnosť a informovať tak Komisiu o údajnej neoprávnenej pomoci alebo údajnom zneužití pomoci. Na tento účel zainteresovaná strana riadne vyplní formulár, ktorý sa stanoví vo vykonávacom ustanovení uvedenom v článku 33, a poskytne všetky povinné informácie, ktoré sa na základe tohto formulára vyžadujú.

Ak sa Komisia domnieva, že zainteresovaná strana nerešpektovala povinný formulár sťažnosti alebo že faktické a právne skutočnosti, ktoré predložila zainteresovaná strana, nie sú dostatočné na to, aby na základe preskúmania *prima facie* poukazovali na existenciu neoprávnenej pomoci alebo zneužitia pomoci, informuje o tejto skutočnosti zainteresovanú stranu a zároveň ju vyzve, aby predložila svoje pripomienky v stanovenej lehote, ktorá spravidla nepresiahne jeden mesiac. V prípade, že zainteresovaná strana sa v stanovenej lehote nevyjadrí, sťažnosť sa považuje za vzatú späť. Ak sa sťažnosť považuje za vzatú späť, Komisia o tom informuje príslušný členský štát.

Komisia zašle sťažovateľovi kópiu rozhodnutia vo veci týkajúcej sa predmetu sťažnosti.

3. Na požiadanie akákoľvek zainteresovaná strana získa kópiu akéhokoľvek rozhodnutia podľa článkov 4 a 9, článku 12 ods. 3 a článku 13.

KAPITOLA VIII

VOŠETROVANIE ZAMERANÉ NA JEDNOTLIVÉ HOSPODÁRSKE ODVETVIA A NÁSTROJE POMOCI

Článok 25

Vyšetrovania zamerané na jednotlivé hospodárske odvetvia a nástroje pomoci

1. Ak dostupné informácie vytvárajú základ pre dôvodné podozrenie, že opatrenia štátnej pomoci v konkrétnom odvetví alebo poskytnuté na základe konkrétneho nástroja pomoci môžu podstatne obmedzovať alebo narušovať hospodársku súťaž na vnútornom trhu vo viacerých členských štátoch alebo že existujúce opatrenia pomoci v konkrétnom odvetví nie sú alebo už nie sú vo viacerých členských štátoch zlučiteľné s vnútorným trhom, Komisia môže začať prešetrenie vo viacerých členských štátoch zamerané na príslušné hospodárske odvetvie alebo na príslušný nástroj pomoci. Komisia môže v priebehu tohto prešetrenia požiadať príslušné členské štáty a/alebo podniky alebo združenia podnikov o poskytnutie informácií, ktoré sú potrebné z hľadiska uplatňovania článkov 107 a 108 ZFEÚ, pričom náležitým spôsobom zohľadní zásadu proporcionality.

Komisia odôvodňuje zisťovanie a výber adresátov vo všetkých žiadostiach o informácie zaslaných v súlade s týmto článkom.

Komisia uverejní správu o výsledkoch svojho prešetrenia zameraného na jednotlivé hospodárske odvetvia alebo nástroje pomoci vo viacerých členských štátoch a vyzve príslušné členské štáty a podniky alebo združenia podnikov na predloženie pripomienok.

2. Informácie z prešetrení zameraných na jednotlivé odvetvia sa môžu použiť v rámci postupov podľa tohto nariadenia.

3. Články 5, 7 a 8 tohto nariadenia sa uplatňujú *mutatis mutandis*.

KAPITOLA IX

KONTROLA

Článok 26

Výročné správy

1. Členské štáty predložia Komisii výročné správy o všetkých existujúcich schémach pomoci, v súvislosti s ktorými žiadne osobitné požiadavky na oznamovanie neboli uložené v podmienčnom rozhodnutí podľa článku 9 ods. 4.

2. Ak napriek upomienke dotknutý členský štát nepredloží výročnú správu, Komisia môže postupovať v súlade s článkom 22 v súvislosti s dotknutou schémou pomoci.

Článok 27

Kontrola na mieste

1. Ak Komisia má vážne pochybnosti o tom, či sa postupovalo v súlade s rozhodnutiami o nevznesení námietok, kladnými rozhodnutiami alebo podmieňačnými rozhodnutiami v súvislosti s individuálnou pomocou, dotknutý členský štát, potom ako mu bola poskytnutá príležitosť predložiť jeho pripomienky, umožní Komisii vykonať kontroly na mieste.
2. Úradníci splnomocnení Komisiou sú oprávnení s cieľom overiť súlad s dotknutým rozhodnutím:
 - a) vstúpiť do budov a na pozemky dotknutého podniku;
 - b) požiadať o ústne vysvetlenia na mieste;
 - c) preskúmať účtovné knihy a iné obchodné záznamy a zhotoviť alebo požiadať o kópie.

Komisii môžu pomáhať podľa potreby nezávislí experti.

3. Komisia informuje dotknutý členský štát o kontrole na mieste a o identite splnomocnených úradníkov a expertov, a to v primeranom čase a písomne. Ak členský štát riadne odôvodnil námietky voči výberu expertov Komisiou, experti sa vymenujú podľa spoločnej dohody s členským štátom. Úradníci Komisie a experti splnomocnení vykonať kontrolu na mieste predložia písomné splnomocnenie, ktoré špecifikuje predmet a účel návštevy.
4. Úradníci splnomocnení členským štátom, na ktorého území sa má vykonať kontrola, môžu byť prítomní pri kontrole.
5. Komisia poskytne členskému štátu kópiu akejkoľvek správy vyhotovenej ako výsledok kontroly.
6. Ak podnikateľ namieta proti kontrole nariadenej rozhodnutím Komisie podľa tohto článku, dotknutý členský štát poskytne potrebnú pomoc úradníkom a expertom splnomocneným Komisiou, aby im umožnil vykonať kontrolu.

Článok 28

Nesúlad s rozhodnutiami a rozsudkami

1. Ak dotknutý členský štát nepostupuje v súlade s podmieňačnými alebo zápornými rozhodnutiami najmä v prípadoch, na ktoré sa odvoláva článok 16 tohto nariadenia, Komisia môže túto záležitosť predložiť priamo Súdneho dvora Európskej únie v súlade s článkom 108 ods. 2 ZFEÚ.
2. Ak Komisia zväzi, že dotknutý členský štát nepostupoval v súlade s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie, Komisia môže pokračovať v záležitosti v zmysle článku 260 ZFEÚ.

KAPITOLA X

SPOLUPRÁCA S VNÚTROŠTÁTNYMI SÚDMI

Článok 29

Spolupráca s vnútroštátnymi súdmi

1. Na účely uplatňovania článku 107 ods. 1 a článku 108 ZFEÚ môžu súdy členských štátov požiadať Komisiu o zaslanie informácií, ktoré má k dispozícii, alebo o jej stanovisko k otázkam týkajúcim sa uplatňovania pravidiel štátnej pomoci.

2. Ak si to vyžaduje jednotné uplatňovanie článku 107 ods. 1 a článku 108 ZFEÚ, môže Komisia z vlastnej iniciatívy predložiť písomné pripomienky súdom členských štátov, ktoré sú zodpovedné za uplatňovanie pravidiel o štátnej pomoci. S povolením príslušného súdu môže predložiť pripomienky aj ústnou formou.

Komisia informuje príslušný členský štát o svojom zámere predložiť pripomienky pred formálnym predložením pripomienok.

Výlučne na účely prípravy pripomienok môže Komisia príslušný súd členského štátu požiadať, aby jej zaslal dokumenty, ktoré má k dispozícii a ktoré Komisia potrebuje na posúdenie veci.

KAPITOLA XI

SPOLOČNÉ USTANOVENIA

Článok 30

Služobné tajomstvo

Komisia a členské štáty, ich úradníci a iní služobní zamestnanci, vrátane nezávislých expertov vymenovaných Komisiou, nezverejnia informácie, ktoré získali počas uplatňovania tohto nariadenia a ktoré sú predmetom služobného tajomstva.

Článok 31

Adresáti rozhodnutí

1. Rozhodnutia prijaté podľa článku 7 ods. 7, článku 8 ods. 1 a 2 a článku 9 ods. 9 sú adresované dotknutému podniku alebo združeniu podnikov. Komisia bezodkladne oznámi rozhodnutie adresátovi a poskytne mu príležitosť upozorniť ju na tie informácie, ktoré považuje za predmet služobného tajomstva.
2. Všetky ostatné rozhodnutia Komisie prijaté podľa kapitol II, III, V, VI a IX sú adresované dotknutému členskému štátu. Komisia tieto rozhodnutia bezodkladne oznámi príslušnému členskému štátu a poskytne mu príležitosť upozorniť ju na tie informácie, ktoré považuje za predmet služobného tajomstva.

Článok 32

Uverejnenie rozhodnutí

1. Komisia uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* zhrnutie o rozhodnutiach, ktoré prijala podľa článku 4 ods. 2 a 3 a článku 22 v spojení s článkom 23 ods. 1. Zhrnutie obsahuje informáciu o tom, že kópiu rozhodnutia možno získať v autentickom jazykovom znení či zneniach.
2. Komisia uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* rozhodnutia, ktoré prijala podľa článku 4 ods. 4 v ich autentickom jazykovom znení. V úradnom vestníku vydávanom v jazykoch iných ako je autentické jazykové znenie sa autentické jazykové znenie zverejní spolu s obsahovo významným zhrnutím v jazyku tohto úradného vestníka.
3. Komisia uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* rozhodnutia, ktoré prijala podľa článku 8 ods. 1 a 2 a článku 9.
4. Ak sa uplatňuje článok 4 ods. 6 alebo článok 10 ods. 2, uverejní sa krátke oznámenie v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
5. Rada môže jednomyseľne rozhodnúť o uverejnení rozhodnutí podľa článku 108 ods. 2 tretieho pododseku ZFEÚ v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 33

Vykonávacie ustanovenia

Komisia konajúca v súlade s postupom stanoveným v článku 34 má právomoc prijať vykonávacie ustanovenia týkajúce sa:

- a) formy, obsahu a ďalších aspektov oznámení;
- b) formy, obsahu a ďalších aspektov výročných správ;
- c) formy, obsahu a ďalších aspektov sťažností predkladaných v súlade s článkom 12 ods. 1 a článkom 24 ods. 2;
- d) podrobností o jednotlivých lehotách a výpočte týchto lehôt; a
- e) úrokovej sadzby uvedenej v článku 16 ods. 2.

Článok 34

Konzultácie s Poradným výborom pre štátnu pomoc

1. Pred prijatím akéhokoľvek vykonávajúceho ustanovenia podľa článku 33 sa Komisia poradí s Poradným výborom pre štátnu pomoc ustanoveným nariadením Rady (EÚ) 2015/1588⁽¹⁾ (ďalej len „výbor“).
2. Konzultácie s výborom sa uskutočnia na stretnutí zvolanom Komisiou. Návrhy a dokumenty na preskúmanie sa priložia k oznámeniu. Stretnutie sa uskutoční nie skôr ako dva mesiace po zaslaní oznámenia. Túto dobu možno skrátiť v prípade naliehavosti.
3. Zástupca Komisie predloží výboru návrh opatrení na prijatie. Výbor predloží stanovisko k návrhu v rámci lehoty, ktorú môže stanoviť predseda podľa naliehavosti veci a, ak je to nevyhnutné, hlasovaním.
4. Stanovisko sa zaznamená v zápisnici. Navyše, každý členský štát má právo požiadať o zapísanie svojho stanoviska do zápisnice. Výbor môže odporučiť uverejnenie stanoviska v *Úradnom vestníku Európskej únie*.
5. Komisia vezme plne do úvahy stanovisko prijaté výborom. Informuje výbor o spôsobe, akým sa jeho stanovisko vzalo do úvahy.

Článok 35

Zrušenie

Nariadenie (ES) č. 659/1999 sa zrušuje.

Odkazy na zrušené nariadenie sa považujú za odkazy na toto nariadenie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

Článok 36

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1588 z 13. júla 2015 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na určité kategórie horizontálnej štátnej pomoci (pozri stranu 1 tohto úradného vestníka).

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 13. júla 2015

Za Radu
predseda
F. ETGEN

PRÍLOHA I

Zrušené nariadenie so zoznamom neskorších zmien

Nariadenie Rady (ES) č. 659/1999	(Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1).
Bod 5 ods. 6 prílohy II k Aktu o pristúpení z roku 2003	
Nariadenie Rady (ES) č. 1791/2006	(Ú. v. EÚ L 363, 20.12.2006, s. 1).
Nariadenie Rady (EÚ) č. 517/2013	(Ú. v. EÚ L 158, 10.6.2013, s. 1).
Nariadenie Rady (EÚ) č. 734/2013	(Ú. v. EÚ L 204, 31.7.2013, s. 15).

PRÍLOHA II

Tabuľka zhody

Nariadenie (ES) č. 659/1999	Toto nariadenie
články 1 až 6	články 1 až 6
článok 6a	článok 7
článok 6b	článok 8
článok 7	článok 9
článok 8	článok 10
článok 9	článok 11
článok 10	článok 12
článok 11 odsek 1	článok 13 odsek 1
článok 11 odsek 2 prvý pododsek úvodné slová	článok 13 odsek 2 prvý pododsek úvodné slová
článok 11 odsek 2 prvý pododsek prvá zarážka	článok 13 odsek 2 prvý pododsek písm. a)
článok 11 odsek 2 prvý pododsek druhá zarážka	článok 13 odsek 2 prvý pododsek písm. b)
článok 11 odsek 2 prvý pododsek tretia zarážka	článok 13 odsek 2 prvý pododsek písm. c)
článok 11 odsek 2 druhý, tretí a štvrtý pododsek	článok 13 odsek 2 druhý, tretí a štvrtý pododsek
článok 12	článok 14
článok 13	článok 15
článok 14	článok 16
článok 15	článok 17
článok 15a	článok 18
článok 15b	článok 19
článok 16	článok 20
článok 17	článok 21
článok 18	článok 22
článok 19	článok 23
článok 20	článok 24
článok 20a	článok 25
článok 21	článok 26
článok 22	článok 27
článok 23	článok 28
článok 23a	článok 29
článok 24	článok 30
článok 25	článok 31
článok 26 odseky 1 a 2	článok 32 odseky 1 a 2
článok 26 odsek 2a	článok 32 odsek 3

Nariadenie (ES) č. 659/1999	Toto nariadenie
článok 26 odsek 3	článok 32 odsek 3
článok 26 odsek 4	článok 32 odsek 4
článok 26 odsek 5	článok 32 odsek 5
článok 27	článok 33
článok 28	—
článok 29	článok 34
—	článok 35
článok 30	článok 36
—	príloha I
—	príloha II